

Nařízení výkonu rozhodnutí

Při nařízení výkonu rozhodnutí se soud nezabývá promlčením vymáhané pohledávky; námitka promlčení je relevantní a přísluší o ní rozhodovat pouze v řízení o návrhu na zastavení výkonu rozhodnutí podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 20 Cdo 642/2007, ze dne 23.10.2007)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v exekuční věci oprávněné P. P., s. r. o., zastoupené advokátem proti povinnému P. F., zastoupenému advokátem, pro 29 942,14 Kč s příslušenstvím, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 5 Nc 727/2004, o dovolání oprávněné proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2006, č. j. 14 Co 332/2006-185, tak, že usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2006, č. j. 14 Co 332/2006-185, se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

V záhlaví uvedeném usnesením městský soud změnil usnesení ze dne 5. 5. 2005, č. j. 5 Nc 727/2004-81, ve znění opravného usnesení ze dne 19. 8. 2005, č. j. 5 Nc 727/2004-96 (jímž obvodní soud nařídil podle svého rozsudku ze dne 12. 3. 1993, sp. zn. 11 C 355/92, exekuci a jejím provedením pověřil JUDr. I. Š., soudní exekutorku), tak, že návrh na nařízení exekuce zamítl. Odvolací soud dospěl k závěru, že námitka promlčení vznesená povinným byla uplatněna důvodně; v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 8 E 786/94, nedošlo ke stavění běhu promlčecí doby, neboť v řízení nebylo řádně pokračováno.

V dovolání – jehož přípustnost dovozuje z ustanovení § 238a odst. 1 písm. c) zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) – namítá oprávněná existenci dovolacích důvodů podle § 241a odst. 2 písm. a), b) a § 241a odst. 3 o. s. ř. Je přesvědčena, že soud pochybil, když se v odvolacím řízení proti usnesení o nařízení exekuce zabýval námitkou promlčení. Pro posouzení promlčení soud použil nesprávný právní předpis, nesprávně zhodnotil i stavění promlčecí doby a nezabýval se skutečným důvodem zastavení výkonu rozhodnutí vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 8 E 786/94. Navrhla, aby napadené usnesení bylo zrušeno a věc byla vrácena odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Povinný se ve svém vyjádření ztotožňuje se závěrem odvolacího soudu, že k promlčení došlo; vykonatelnost patří mezi okolnosti rozhodné pro nařízení exekuce, proto je možné namítnout promlčení v odvolání proti usnesení o nařízení exekuce. Obecně má dlužník oprávnění vznést námitku promlčení v průběhu celého řízení, což lze aplikovat i v daném případě. Navrhl, aby dovolání bylo zamítnuto.

Dovolání – přípustné podle § 237 odst. 1 písm. a) o. s. ř. je důvodné.

Právní posouzení věci je nesprávné, jestliže odvolací soud věc posoudil podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu – sice správně určenou – nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Nejvyšší soud v mnoha rozhodnutích vyložil, že při rozhodování o návrhu na nařízení výkonu

rozhodnutí pro vymožení peněžitého plnění soud - z hlediska jeho věcného posouzení - zkoumá pouze to, zda k výkonu navržené rozhodnutí bylo vydáno orgánem, který k tomu měl pravomoc, zda je vykonatelné po stránce formální a materiální, zda oprávněný a povinný jsou věcně legitimováni, zda je výkon rozhodnutí navrhován v takovém rozsahu, který stačí k uspokojení oprávněného, zda k vydobytí pohledávky nepostačuje výkon rozhodnutí nařízený nebo navržený jiným způsobem, zda vymáhané právo není prekludováno a zda navržený způsob výkonu rozhodnutí není zřejmě nevhodný (srov. např. odůvodnění usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 4. 1999, sp. zn. 21 Cdo 2020/98, uveřejněného ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 1, ročník 2000 pod č. 4).

Ve stanovisku Nejvyššího soudu ČSR ze dne 18. 2. 1981, sp. zn. Cpj 159/79, uveřejněném ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 9-10, ročník 1981 pod č. 21, str. 525, bylo dále vyloženo, že při nařízení výkonu rozhodnutí se soud nezabývá promlčením vymáhané pohledávky; námitka promlčení je relevantní a přísluší o ní rozhodovat pouze v řízení o návrhu na zastavení výkonu rozhodnutí podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř.

Jestliže v souzené věci odvolací soud vycházel z právního názoru, že námitku promlčení ve stádiu nařízení výkonu rozhodnutí lze zohlednit, je jeho právní posouzení této otázky nesprávné.

Jelikož dovolací důvod podle § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř. byl uplatněn právem, Nejvyšší soud napadené rozhodnutí, aniž bylo nutno se zabývat dalšími dovolacími námitkami, zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení (§ 243b odst. 2, část věty za středníkem, odst. 3, věta první, o. s. ř.).

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Adhezní nárok \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Zmatečnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Střídavá péče](#)
- [Restituce](#)
- [Majetková podstata \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předběžné opatření](#)
- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní doba](#)
- [Exekuce](#)